

Arrest

nr. 64 940 van 15 juli 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 28 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 mei 2011 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 3 december 2010, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 28 maart 2011, aangetekend verstuurd op 29 maart 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“ A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese, geboren in Komogllavë, Ferizaj en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. U woonde samen met uw echtgenoot, D. L., in Pejë. Tijdens de oorlog zou u naar familie in het dorp Nabergjan, Ferizaj gegaan zijn. Op 1 mei 1999 vielen Serviërs de woning van uw familie binnen. De echtgenotes van uw ooms werden voor uw ogen vermoord en u werd verkracht.

Ze dreigden uw zoon te vermoorden. Samen met de andere dorpelingen werden jullie door Serviërs gedwongen om te voet naar Gjakovë te gaan. Hierop lieten ze jullie opnieuw te voet naar Nabergjan terugkeren. Tien dagen later kwamen zij terug naar Nabergjan en werden jullie opnieuw gedwongen om te voet naar Gjakovë te gaan. Ditmaal werden jullie per vrachtwagen teruggevoerd naar Nabergjan. Op de terugweg werden jullie mishandeld en uw man werd uit de vrachtwagen gesleurd. De Serviërs dreigden hem te vermoorden. Nadat een onbekende vrouw 100 Duitse Mark aan de Serviërs gaf werd de terugreis naar Nabergjan verdergezet. Sindsdien hebben u en uw man te kampen met psychische problemen. Uw man zou - zonder u hiervan op de hoogte te brengen – al een aantal keren gedurende enkele maanden weggegaan zijn. Zo ook zou hij ongeveer een half jaar voor uw vertrek naar België weggegaan zijn. Naast uw psychische problemen kampt u sinds uw geboorte u met een heupprobleem. Volgens uw dokter in Kosovo zou u een heupoperatie moeten ondergaan. Omdat het om een delicate ingreep gaat, raadde uw dokter aan deze in het buitenland te laten uitvoeren. Uw psychische gezondheid verslechterde naarmate uw fysieke toestand verergerde. Ongeveer een maand voor uw vertrek belde uw echtgenoot u – u weet niet van waar – om u te zeggen dat u hulp moest zoeken voor uw medische problemen en u Kosovo diende te verlaten. Uw vader plande daarop uw vertrek uit Kosovo. Op 1 december 2010 verliet u Kosovo richting België, waarop u op 3 december 2010 aankwam en dezelfde dag asiel vroeg.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw Kosovaarse identiteitskaart dd. 23 juli 2010; een nationaliteitsbewijs dd. 18 november 2010; een geboorteakte van uw zoon B. L. dd. 3 februari 2010; een geboorteakte van uw zoon B. L. dd. 3 februari 2010; een geboorteakte van uw dochter E. L. dd. 4 februari 2010; een document van het Regional Center Peje ter bevestiging van het overlijden van de echtgenotes van uw ooms tijdens de oorlog in Kosovo dd. 22 november 2010; een attest opgesteld door een arts uit het familiaal medisch centrum van Peje dd. 9 november 2010; een attest opgesteld door een neuropsychiater in Kosovo dd. 14 november 2010; een medisch attest opgesteld door een orthopedist van het Regionaal Hospitaal van Peje dd. 8 maart 2010; afspraakkaartjes voor een bezoek aan een psycholoog in België dd. 27 januari 2011, 3 februari 2011 en 17 februari 2011; een medisch attest van een Belgische arts dd. 31 januari 2011 en een medisch rapport opgesteld voor de Dienst voor Humanitaire Regularisaties dd. 15 januari 2011.

Verzoekster betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoekster er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- uit verzoeksters' verklaringen blijkt dat ze Kosovo enkel en alleen verliet in de hoop op een betere medische behandeling en niet dat zij meer dan tien jaar na het einde van de oorlog nog vreest voor een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of dat haar vertrek is ingegeven door bedoelde vrees;
- medische motieven (psychische problemen) op zich ressorteren echter niet onder de toepassings sfeer van de Vluchtelingenconventie noch onder de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming;
- op basis van haar verklaringen en neergelegde medische stukken moet overigens worden vastgesteld dat verzoekster adequate medische verzorging genoot/kan genieten in Kosovo en kan niet worden afgeleid dat de behandeling in België significant verschilt van en/of beter is dan de ondergane behandeling in Kosovo;
- wat het door verzoekster ingeroepen heupprobleem betreft, kan nogmaals worden gesteld dat zuiver medische problemen buiten het toepassingsgebied vallen van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals ook vermeld in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dient verzoekster voor de beoordeling van deze medische problemen een aanvraag tot machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel vraagt verzoekster de vernietiging van de bestreden beslissing wegens schending van de artikelen 2 en 3 wet motivering bestuurshandelingen en van de artikelen 7 en 62 van de vreemdelingenwet, alsook het principe van behoorlijk bestuur en een manifeste appreciatiefout.

Verzoekster gedraagt zich na een theoretische uiteenzetting rond de definitie van vluchteling en de motivering van bestuurshandelingen uiteindelijk naar de wijsheid van de Raad inzake de vluchtelingenstatus. Betreffende de subsidiaire beschermingsstatus stelt verzoekster dat ze lijdt aan

psychische problemen die een regelmatige behandeling vereisen die niet beschikbaar zou zijn in Kosovo.

2.2. De Raad merkt vooreerst op dat het verzoekschrift in hoofdzaak bestaat uit theoretische overwegingen die verzoekster niet concreet en afdoende betreft op de motivering van de bestreden beslissing, daar waar een middel juist een concrete grief moet inhouden gericht tegen de bestreden beslissing (RvS 31 januari 2005, nr. 139.948). Verzoekster vraagt in wezen dat de beslissing van de commissaris-generaal hervormd wordt en zij in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat verzoekster onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt Kosovo verlaten te hebben en/of er niet naar terug te kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit verzoeksters' verklaringen blijkt immers dat ze Kosovo enkel en alleen verliet in de hoop op een betere medische behandeling. Ook blijkt niet dat zij meer dan tien jaar na het einde van de oorlog nog vreest voor een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en/of dat haar vertrek is ingegeven door bedoelde gegronde vrees voor vervolging (gehoorverslag, 17).

Medische motieven (psychische problemen) op zich ressorteren echter niet onder de toepassingsfeer van het vluchtelingenverdrag noch onder de bepalingen van de definitie subsidiaire bescherming. Op basis van haar verklaringen en neergelegde medische stukken moet overigens worden vastgesteld dat verzoekster adequate medische verzorging genoot/kan genieten in Kosovo en kan niet worden afgeleid dat de behandeling in België significant verschilt van en/of beter is dan de ondergane behandeling in Kosovo. Zo heeft verzoekster van bij het ontstaan van haar medische problemen in 1999 tot aan haar vertrek naar België in 2010 steeds medicatie gekregen en op regelmatige basis psychiaters kunnen raadplegen (gehoorverslag, 13). Uit haar verklaringen blijkt bovendien niet dat haar regressie te wijten was aan het gebrek aan en/of aan een inadequate behandeling van haar psychische problemen in Kosovo maar eerder omdat haar fysieke problemen met haar heup verergerden (gehoorverslag, 17). Wat het door verzoekster ingeroepen heupprobleem betreft, kan nogmaals worden gesteld dat zuiver medische problemen buiten het toepassingsgebied vallen van artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag, zoals ook vermeld in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dient verzoekster voor de beoordeling van deze medische problemen een aanvraag tot machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Verzoekster weerlegt deze vaststellingen op geen enkele wijze in het verzoekschrift maar beperkt zich tot theoretische uiteenzettingen. De Raad sluit zich volledig aan bij de motivering van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER